

fatigatus euomas illud. **S**ic comete.
ut semper esurias. **N**ā ipsa dicit. Qui
me edūt abhuc esurient. **N**oli mul-
tū reputare qđ habes: noli satiari
ne euomas: tñ ipfū qđ videris hñe
auferat a te. quippe q̄ ante tēpus
querē testificasti. **N**eq; eni dum p̄t in-
ueniri dū ppe est. ab inq̄ritōe vel in-
uocatōe cessandū est. **A**lter q̄z sic
qui mel comedit multū. ut ait idem
salomō nō est ei bonū: ita q̄ scruta-
tor est maiestatis opprimeē a glā.
Quid tu pilate seorsum interrogas
dñm: ut tibi susurret in aure qđ sit
veritas. **M**ultū est a te: nō dabitur
sanctū cani. nec margarita porco.
Quere potius fidei gustū: satietatē
intelligētie interi ne req̄ras. **M**erito
fr̄es reuerberata acie resiliuit et
respōsū nō sustinēs. egress⁹ ē ad iu-
deos: q̄ ābulare cepat in magnis
in mirabilib⁹ sup se qđ esset veritas
p̄cū etat⁹. **Q**uo circa q̄ramus sapiē-
tiā in corde. et sapientiā q̄ ex fide ē.
quēadmodū ap̄lus ait. **N**ō plus sa-
pe q̄ optet sape: s; sape ad sobrieta-
tē. **S**obria quidē sapiētia est in pe-
nitudine peccatorū. p̄teritorū: in cō-
temptu presentū comodoz: in de-
siderio futuroz p̄mioz. **I**nuenisti
plane sapientiā si prioris vite pecca-
ta defleas: si huius seculi desiderabi-
lia paruipendas: si eternaz beatitu-
dinē toto desiderio occupas. **I**nue-
nisti sapiētia. si tibi hoꝝ singula sa-
piūt put sunt: ut s; quidem amara
et omnino fugiēda. ista q̄z velut ca-
duca et trāsitoria contemnenda: illa ve-
ro et p̄fecta bona totis appetenda
desiderijs: intimo quodā animi sa-
pore diiudices et discernas. **A**tq; s; q̄-
dem sobria est sapientiā et vomitum
nescit: ubi et timoris frīgus ex recoꝝ
datōne peccatorū et caritatis feruor

ex appetitu diuinarū p̄missionū te-
pibitacē amouet earū que nunc sūt
pessimarū occupationū: ut nec euo-
mas sapiētia. nec euomaris ab ea.
Sicut enim beatus homo q̄ inuenit
sapientiā: sic etiā beatus vir vel be-
atior etiā q̄ morabit in sapiētia: for-
te enim s; ab affluētia spectat. **S**a-
ne in his trib⁹ ore affluīs sapiētia.
vel prudentia. si sit in ore ofessio p̄-
prie iniquitatis: si gratiaz actio et
vox laudis: si etiā sermo edificatio-
nis. **N**imirum corde crediē ad iusti-
ciā: ore aut ofessio fit ad salutē: at-
q; in principio quidem sermonis iu-
stus accusator est sui. **N**ā in medio
magnificare dñm: in tercō q̄z si ea-
tenus affluit sapiētia edificare p̄xi-
mū debet. **A**n vero et in ope affluen-
dū est sapiētia. **E**st maxime. **Q**uera-
mus s; in opere triplicē affluētia:
nā colim dictū est a sapiēte quodā
q̄ sapiētia triplicē scribere. **I**ta-
q; si vñ melius non habetis. puto
ego q̄ ad opus pertinet copiose sa-
tis affluere sapiētia. quicūq; inter
vñtinenter patient et obedienter
ouerfat: tñ ut fidelis obedientia p̄-
priā mortificet voluntatē. humilis
otmētia carnalē pariter et secularē
amputet voluptatē: hilaris patien-
tia vtrāq; simul. et corporalem sc̄z et
mūdialē viriliē sustineat aduersitas
tem.

De triplici genere bonoz et vigilā-
tia sup cogitatōib⁹.

Et appensius studiū et cura vi-
gilatōis n̄ris esset cogitatio
nib⁹ adhibēda fr̄es mei. nostris in-
quā. qđ tā sanctaz meditationū
assidue materia mistraē: nocte eni
et die nobis p̄phetice et euangelice
s; apostolice voces canunē et legunē

que et penā minantē inferni. et glaz
regni pollicentē. **V**nde g nobis tā
vane tā noxie tam obscene cogita
tōes. que nūc immūbicia et elatōne.
nūc supbia et ambitōe. ceterisq; pas
sionib; extorquet nos. vt vix aliquā
to in serenitatē sanctarū cogitatio
nū respiremus. **V**e nobis a torpore
et tepore cordis nostri q; pmittim;
nos his vanitatib; occupari. et non
magis transilimus in bona dñi. siue
in naturalia siue in spūalia: seu etiā
in eterna. **E**t quidem naturalia bo
na magna: spūalia maiora: s; maxī
ma sūt eterna. **I**n primis repamur
in secundis excitamur: extendimur
et beatificamur in tercijs. **S**i nō po
tes oculū meditātōis in illā subli
mitatē eternaliūz bonoz infigere.
q; stantia sūt et omnē sensū exsuper
rāt. in bonis gratie q; sūt in exerci
tio virtutū visū reflecte: vt videas
q; pure cōsciētie. q; libere frōis sit
versari et ouersari in castitate et ca
ritate in patiētia et hūilitate ceteris
q; virtutib; q; amabilē deo. placā
bilē et imitabilē hominib; reddūt.
Quod si et hec nimis sublimia sūt et
transgrediētia infirmitatem tuā. dis
miste oculos tuos in bona nature:
q; tibi tā familiaria esse debēt. quā
tū tu familiaris es tibi. **N**ec sic dici
mus bona nature q; gratie nō sint:
s; ideo q; ipsi nature quodammō in
genita et oplantata fuerūt. ante q; s;
fieret peccatū illud quod nō solū p
sonā infecit. s; etiā naturā. **E**t tūc
nō ita nobis ad manū puenisse mō
strat. ppter vulnus inflicū: cum tñ
nos illa in nobis et circa nos esse tā
rarōmb; q; affectōib; plerūq; sen
tiamus. **E**t quia nos ex aia et corpo
re subsistimus. iuxta vocē apostoli.
ab aiali parte. id ē bonis corporis in

cipiamus: vt nō sit pus qd spirita
le est. s; qd aiale. **S**unt aut oīia bo
na corporis et q; ei solūmodo debea
mus sanitas. **N**ihil autē ei vltra dā
dū est. vel querendū s; s; termino li
gandū et frenādū est: cū fructus eius
nullus sit et mors sit fims illius. **S**ed
hic fouea est: q; nolo vs lateat. **I**n
fidiaē enī voluptas sanitati: et tam
subtili malignitate psequi: vt vix
eā quis vel possit cauere vel nouerit.
Quod si voluptati seruiē nō sanita
ti. s; iā de natura non est. s; sub na
tura: q; mortī manus dat. cū magi
strā constituit voluptatē. **I**nde est q;
multi ad tā rebelles impetus descē
derūt. vel vt dicā verius ceciderūt vt
voluptatē pferāt sanitati: et illisip
sis sepiissime volutent. q; sciunt dif
ficiles et acutissimas subleq; passioēs
Sicut autem corporis natura est sa
nitas. ita cordis natura ē puritas:
quia turbato oculo nō videbit deus:
et cor humanū ad hoc factū est vt
suū videat creatore. **S**i vero sanitati
corporis sollicita est prouidenda cu
stodia: puritati cordis tanto sollici
tior est impendenda: quāto ps ista
dignior illa esse quincit. **D**ic tamē
simpliciter accipimus puritatē: vt
videlicet oīia que agimus pure et
humiliter ofiteamur domino in ora
tōne. homini in confessione. et dica
mus. **D**ixi confitebor aduersum me
iniusticiā meā domino: et tu remisi
sti impietatē peccati mei. **E**t q; so
ciale animal sumus ex hīs que in
nobis sunt ad ea que circa nos sunt
transeamus: vt si fieri potest quod
ex nobis est pax. habeamus cum
omnib; hominib;. **N**ec enim est lex
naturalis societatis: vt omnia que
cūq; nobis fieri nolumus alijs nō
faciamus: et q; nobis fieri volumus

E et ij

alijs impendere studeam⁹. Sicut ḡ
debemus sanitatē corpori. puritatē
cordi: sic et fratri pacez. Tam hinc
trāseunbū est ad sanctorū animas.
que de huius mortalitatis carcere
ad celoz gaudia volauerūt. His p
fecto debemus imitatōem: qz simi
les fuere nobis passibiles ⁊ notas
nobis fecerūt vias vite: qz tam in
fatigabiliter qz interminabilē te
nuerūt. Sed ⁊ illis qui non in tanta
sanctitate seu pacta penitētia exie
rūt opassionē debemus et orationē:
vt prius pater auferat scoriā eoz
et in beneficia flagella cōmutet: et
sic tantez recōsignet ad beate gau
dia ciuitatis. Sicut ḡ sanctis aiabz
imitatōem sic mīn⁹ sanctis opassio
nē debem⁹: illinc exemplū: hinc ge
mitū hauriētes. A sanctis vero an
gelis auxiliū querendū est ⁊ oculi
tis suspirijs. et frequentia lacrimas
rū: vt illi supemmeti maiestati p
ces nostras offerāt referāt grām:
qā ammisratorū spūs sūt missi apē
nos. vt hereditatez capiamus salu
tis. Ab illo autem rerū omniū dño
pietas querēda est: vt ille cuius na
tura bonitas. cui apriū est misereri
semp ⁊ parcē nō respiciat multitu
dinē iniquitatū nostrarū. s; secūduz
multitudinē miserationū suaz mi
sereat nostrī. Ipsi enim nos ⁊ amo
rem debemus ⁊ subiectōez cū omni
reuerentia ⁊ humilitate. A morē qz
fecit nos ⁊ benefecit nob: subiectō
nē qz sup nos est ⁊ pēpit nobis ter
ribilis in filijs sup filios hominum.
Ita ḡ ⁊ sanitatē corpori. puritatez
cordi. pacē fratri. imitatōez sanctis
opassionē mortuis debemus: auxili
um ab angelo. pietatē a deo postu
lemus. Ex archa naturalū bonorū
habere debemus ⁊ querere. vt scia

mus qā cū hęc omnia q mōbata sūt
et data nature fecerim⁹. serui inuti
les sumus: que debuimus facere fe
cimus. Aut vix enim aut nunq̄ in
ueniē aliquod pceptū datū homini
bz. qd trāseat terminos. possibilita
temqz nature. In his autē bonis si
cut pōxim⁹ repamur: et qsi quodā
modo restituimur. in antiquū ad in
genitā nature suauitatē reuertim⁹:
dum etiam nobis et hijs qui circa
nos sunt. et eis qui supra nos sunt.
debitū rerum ordinē exhibeamus.
Et hęc quidem p bonis naturalibz.
Spūalia autem bona in quibz exer
cemur. vt ad eterna tendamus ipa
eadem sūt: sed alia quia alio intuitu
cōsiderata: cum plurimis tamē alijs
que longū est numerare. Illa eni
iuxta naturaz. hęc supra naturam
esse noscunt. Nam et in spūali exer
cicio non sanitatē debemus corpori.
sed seruitutē. sed afflictōem. sed la
bore: iuxta vocē illius spūalis. et sū
mi spūalis hominis qui dicebat. Ca
stigo corpus meū: et in seruitutem
redigo. Nec istā tantum cordi puri
tatē debemus. vt pure ⁊ humiliē cō
fiteamur peccata nostra. sed vt in
tentōe cogitatōe et ope hanc circū
spectōem exhibeamus. vt ⁊ vita no
stra sit fructuosa ⁊ fama gloriōsa:
non que fructificet sibi. sed deo: nō
que glorificet se sed patres suū qui
in celis. Pacē qz nō solū fratribz ex
hibendā dicim⁹ in via ista. s; cū his
qui oderūt pacē esse pacificū: porta
re omnes. et a nemine velle portari.
Cōfitemur etiā nō modo opassionē
mortuis ⁊ orōez. s; in spe ogradula
tōem adhibendā: qz ⁊ si strīctantū
est q in locis purgatorijs patiunt
multo amplius colletandū qz apē ē
vt abstergat deus oēm lacrimā ab

oculis eorum: et iam non sic neque luctu.
neque clamor: sed nec ullus dolor: qui pri-
ma abierunt. Sanctis vero aiabz non
iam imitacionem: nec a sanctis an-
gelis tantummodo querere debemus au-
xilium: sed ardentem desiderare aspectum
eorum: et esse cum illis et videre que sint
ille colune celi que sustinent orbem
terrarum: in quibus rutilat et relucet tan-
tum et tantum excellens diuinitatis insigne.
In domino autem non solum pietas querenda
est: sed et in eum tota affectio dirigenda:
et diligamus nos propter ipsum.
et suscipiamus que sit illa maiestas que
cuncta faciat: cuncta crearet: et nun-
quam desiderant rationabiles creature
percipere. De autem semite spiritualis ex-
ercitii: quibus religiosa mens et dila-
tata et delectata: vnum eorum que sunt re-
tro oblita et ab anteriora id est eter-
na bona se extendens. sequitur ad pal-
mam superne vocacionis. Nunquid non super
naturam beatus iste andreas apostolus
cuius sollemnitas per manibus est transili-
erat: qui dicebat: o bona crux diu de-
siderata: et iam occupascetur animo prope-
rata: securus et gaudens vemo ad te.
Alterati hominis est ista vox: et qui de
bonis nature ad gratie bona surre-
xerat: ut non solum gloriaretur in spe: sed in
tribulationibus: et gaudens iret a conspectu
consilii: quod dignus esset pro noie
sibi contumeliis pati. Non modo enim non
patienter sed libenter: verum ardentem
ad tormenta sicut ad ornamenta: ad
penas sicut ad delicias properabat.
Porro eterna bona illa sunt: que nec
oculus vidit nec auris audiuit: et que
nunquam exierunt ab illa patria: que ne-
scit nisi gaudium et iubilacionem. Vbi mi-
hil deest: ecce abundantia: qua im-
pleatur humana cupiditas. Que est
ista copia: vbi nihil quod nolis sit: to-
tum sit quod velis. Fiat pax ait apostolus

ad iherusalem in virtute tua: et abun-
dantia in turribus tuis. In illis in quibus
turribus que iuxta apostolum a alio: gem-
mis edificabuntur: vbi adipe frumens
tamen non cortice sacramenti satiet nos
deus. Quod si nihil deest nobis ali-
quid autem nos latuerit: nunquid erit
gloria consummata. Deo nihil latebit
nos: et ecce sapientia qua curiositas
hominis satietur. Sapientia qua tunc
omnia que in celo et que in terra sunt presen-
tissime cognoscemus: in ipso fonte
sapientie rerum omnium cognitionem bi-
bentes: non metuamus suspirantes: non time-
bo consilia: quia ciuitas illa: iuxta iohan-
nem purissimo vitro similis erit: ut
sicut per vitrum lucidissime cernimus:
sic aliorum conscientias clarissime vis-
deamus. Quod et si nihil defuerit: tamen
nihil latuerit: maneat autem timor et
anxietas amittendi. Deo nihil ter-
ret: et ecce potentia: qua humana
infirmitas roboratur. Qui posuit in-
quit fines tuos pacem et confortauit se-
ras portarum tuarum: ita ut nullus in-
micus intret: nullus exire possit ami-
cus. Vbi ergo summa abundantia
summa sapientia: summa potentia est:
puto quod nihil desit plenitudinis: quan-
tum spectat ad summam felicitatis
humane. Nec sunt bona nature gra-
tie glorie: bona humanitatis: bona con-
tutis: bona eternitatis. Nec cogite-
mus: nec ruminemus fratres: et iux-
ta preceptum legis reuocemus rumi-
nacionem: quia sic viuatur: et in tan-
to libere spiritus mei. Sic enim cogita-
tio sancta seruabit nos: ut dicamus
cum sancto: meditatio cordis mei in
aspectu tuo semper: domine adiutor meus
et redemptor meus.

De triplici custodia manus lingue
et cordis.

E e liij